

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:

Ετήσια Λέβα 15

Εξαμηνίος » 8

Ἐξωτερικοῦ:

Ετήσια φράγκα 20

Εξαμηνίος » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διευθετὰ ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλῆς, τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῇ ᾧ τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ Λέβου.

✽✽✽

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεροι συμφωνταί.

✽✽✽

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προσλεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΑΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΑΣΘΕΝΙΑΔΗΣ

ΗΡΡΑΒΩΝΙΣΘΗΣΑΝ

Ἐν Βάρνῃ 15 Αὐγούστου 1893

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(κατακτικὸν περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ)

Νέα Μιζέλη, 3 Αὐγούστου 1893

(συνέχεια)

Καὶ μέχρι τοῦδε ἱψήμεθα ἄκροις δακτύλοις τῆς γεωγραφικῆς καὶ ἱστορικῆς θέσεως τῆς πολύχνης ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἡ ἀείμνηστος Ἀμαλία ὠνειροπόλει νὰ ἴδῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος αἰῶνος μέγα ἐμπορικὸν κέντρον, ὡς ἐκ τῆς πλεονεκτούσης θέσεώς της καὶ δεύτερον πολεμικὸν ναύσταθμον δυσπροσδόγητου ὄντος τοῦ Παγασσητικοῦ κόλπου καὶ ταχέως μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης συγκοινωνούντος. Τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς ἐν λόγῳ κωμοπόλεως ὡς καὶ τῶν ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ὑπὲρ τῆς Μεγάλης ἐκείνης ἀνεξαρτησίας ἀνέλαθεν ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν ὁ αὐτάδελφος τοῦ πρωτοκτῆτορος τῆς Ν. Μιζέλης κ. Κωνστ. Καλαμίδας παλαίμαχος διοικητικὸς ὑπάλληλος διελθὼν ἱεραρχικῶς ὅλα τ' ἀξιώματα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ νῦν ἀπομάχου μὴ ὀκνοῦντος ἐν τοῦτοις νόρπις τῆς δημοσιογραφικῆς κούρτις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δημοσιογραφικῶν ἐν ταῖς «Καιροῖς» καὶ ἄλλαχό.

Ἡ νεωτέρα Μιζέλη ἐκτός τῶν φυσικῶν καὶ χάρις εἰς τὰς ἐκάστοτε φιλοτίμους καὶ ὀλικάς ἀνεξαρτήτους προσπάθειάς τῶν δημοτικῶν τῆς Ἀρχῶν ἔχει ἐξαιρετικὴν τινα κατὰ τοὺς τρέχοντας μὴνας ὑπὸ καταδικαστικὴν στρατιωτικὴν ἐποψίν σημασίαν δι' ἡμᾶς ὡς γενέτειρα μὴ τῆς τοῦ γνωστοῦ ἀρχηγροῦ Παπακυρισποῦλου ἀναστατήσαντος ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ ἱκανοῦ ἐὰν ἐπιμένῃ εἰς τ' ἀρματολικά του σχέδια νὰ ἐξαναγκάσῃ καὶ κυβερνήσεις νὰ παραιτῶνται ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα.

Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ ὑπαρξίς ὁ Παπακυρισποῦλος τῇ συναρωγῇ τοῦ Ροκαμβὼλ Τσουλή ἐξέχου τῆς Ἑλλην. Πολιτείας, διότι τὸ ὄνομά του ἀπαντᾷ ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἐφημερίαις, παραπλεύρως ἐνίοτε τῶν περὶ ἀνακτοῦ καὶ ὑπουργῶν σιγηλῶν

ἐκτρυφῶνται, ὡς εὐφυῆς δημόσιος ὑπάλληλος μοὶ ἔλεγεν σοσιαλισταὶ ἀποστελλαντες καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Συλλόγου τῶν Σοσιαλιστῶν ἐν Αθήναις «Καλλέργη» δύο ἐτησίως συνδρομὰς διὰ τὴν φερώνυμον ἐφημερίδα τοῦ Ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἐπίνοιά των εἶναι μεγαλοφυῆς καὶ ἰσως ἐξαγνισθῶσι εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας τὰ πολυειδῆ ἀνομήματά των Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ θανάσιμως ἀπελπίζει συγγενεῖς του τινὰς ἐνταῦθα εἶναι ὅτι αἱ σταλισταὶ αὐταὶ τῶν καλοθελητῶν ἐτήσιοι πρὸς τὸν «Σοσιαλιστὴν» συνδρομαὶ ἀπεκτρήθησαν τῇ ἐνόχῳ συνδρομῇ κολασίμων πράξεων καὶ ἐγκληματικῆς διαπράξεως διὰ τῆς συλλήψεως τοῦ υἱοῦ τοῦ τέως βουλευτοῦ Τράκα δύο ὥρας μακρὰν τῆς Λαμίας Φθιώτιδος ἀπαιτήσαντες ὡς λύτρα τὸ ἀσήμαντον τῶν 100 χ. δρ. εἰς χρυσὸν διὰ νὰ ἐξισωθῶσιν κατὰ τὴν ρήτηραν τῶν σοσιαλιστῶν αἰάτομικαί περιουσίαι ἐξήτουν δὲ εἰς χρυσὸν διότι ὡς λέγουσιν, ἐδαρύνοντο νὰ παρακολουθῶσι καθημερινῶς τὰ χρηματιστικά δελτία καὶ δὲν εἶχον συνεπὶς μὲ τὰς φρικτείας αὐτὰς ἐθνικὰς μας ἀνάγκας πεποιθῆσιν εἰς τὰ γραμμάτια τῆς ἐθνικῆς τραπέζης... Ὑποσθῆκατε τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἡ Νέα Μιζέλη μὲ ὅλας τὰς ἐμφυλίου μεγαλοδοξίας της νὰ κληθῶσι ὑπὸ τῶν διακοσίων ψηφοφόρων εἰς τὰ δημοτικὰ ἀξιώματα ἔχει καὶ τὴν φροντίδα νὰ ὀπλίξῃ τοῦς πολίτας, ἔστω καὶ διὰ ράβδων ὡς συνέβη ἐσχάτως εἰς πολίτας φιλησυχούς πρὸς καταδίωξιν τῶν αἰμοχαρῶν Τσουλήδων συνωπὰ ταῖς ἐπικαιρέναις ἀνάγκαις καὶ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς ἐπικηρύξεως τῶν ληστῶν καὶ τῆς ἐπαναφοράς τοῦ νόμου τοῦ 71 περὶ πολιτοφυλακίας. Ὁ γράφων τὰ παρόντα προσεκλήθη ἀρμόδιως ὡς συμμεθέξῃ τῆς νυκτερινῆς φρουρᾶς καὶ ἐπὶ τῇ παρατήρησει ὅτι δὲν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὅπλα αὐτοδικαίως παρητήθη τῆς τιμητικῆς ταύτης ἐντολῆς συνειδὼς ὅτι διὰ τῆς ράβδου τοῦ δὲν ἀπειλοῦνται αἱ ἀξιότιμοι καὶ εὐαίσθητοι κύριοι Τσουλήδες.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῆς πόλεως. Ὡς πρὸς τὴν μόνιμον ζωὴν τῆς ἡ Μιζέλης εἶναι ἐξίσου πρωτότυπος τόπος ὡς ἐπὶ τῶν πολυιδμόνων τῆς κατοίκων τὸ πάλαι πλοιάργων νῦν δ' ἀπομάχων ἐν ταῖς ἐξασθέστου πύργους των καὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας των συνισταμένης ἐξ ἀπεράντων στρεμμάτων ἀμπέλων καὶ ἐλαιῶνων καὶ τῶν ὁπίων τὰ προϊόντα δὲν ἐμπορεῦνται ἄλλὰ φιλοδοροῦν

σι τῇδε κικεῖσε θεωροῦντες τὴν ἐμπορίαν μὴ συνάδουσιν μὲ τὰς πλοιαρχικάς των οὕτως εἰπεῖν περγαμηνάς. Οἱ ἐκάστοτε δήμαρχοι εἶναι εὐποροὶ καὶ οὐκ ὀλίγα δαπανῶσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς διαφθειρομένου οὕτω τοῦ λαοῦ ὅσις συνήθισεν ἐκ τῶν βουλευτικῶν γενικῶν ἐκλογῶν.

Δ. Ζδς

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

Ἡ ὑποβολὴ τῆς παρατήσεως τοῦ Μαχμοῦτ Δζελαλεδδίν πασσᾶ χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν. Ὁ δὲ Σουλτάνος ἀποδεχθεὶς αὐτήν, ἐκάλεσεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τὸν ἡγεμόνα τῆς Σάρου Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῆν πασσᾶν καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ ἐρ' ἱκανὴν ὥραν. Ἐλέχθη ὅτι ἐσκόπει νὰ διορίσῃ αὐτὸν γενικὸν διοικητὴν Κρήτης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Μαχμοῦτ. Ἀλλ' ἐπελθοῦσάν των ἐν Σάρῳ ταραχῶν ὁ Σουλτάνος τὸν διέταξε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του. Τώρα δὲ θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι ἂν διορισθῇ χριστιανὸς οὗτος ἔσται ὁ Κωστάκης Ἀδοσίδης πασσᾶς!

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας φιλοφρόνως προσεκάλεσε τὸν ἐν Ρώμῃ διαμένοντα καρδινάλιον Λεδοχόβσκι νὰ μεταβῇ εἰς Βερολῖνον. Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν διπλωματικὸν κόσμον. Διότι ὁ καρδινάλιος οὗτος εἶνε ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ Βισμαρκ, πολλὰς καταδιώξεις ὑποστὰς ὑπ' ἐκείνου. Πρώτην δὲ φρονὰν ἡδὴ ἀφότου ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῶν καταδιώξεων τούτων, φυλακισθεὶς ἐν ἀρχῇ, εἰτα δὲ ἐξορισθεὶς, πατεῖ ἐπὶ γερμανικοῦ ἐδάφους.

Ἀποῦ ἀπεδιώχθη ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Πόζαν τὴν ὁποίαν διήρουνεν ἐπὶ ἔτη, ὁ καρδινάλιος Λεδοχόβσκις κατέρυγεν εἰς Ρώμην, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ὁ πρίγκιψ Βισμαρκ δὲν τὸν ἀρῆκεν ἡσυχον. Ἐξήτησε παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως τὴν ἐκδοσὶν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ καρδινάλιος τότε κατέρυγεν εἰς τὸ Βατικανόν, ἐνθα Πίος ὁ Θ' τῇ παρέσχεν ἄσυλον.

Κατὰ τὸ πρόσφατον αὐτοῦ ταξίδιον εἰς Ρώμην ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλέως ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδείχθη τύπον εὐπροσῆγορος πρὸς

τὸν καρδινάλιον, ὥστε πρόδωλον ἐγένετο, ὅτι ἐξηφανίσθη ἐκ τῆς καρδίας του πᾶσα μνησικακία ἐναντίον του. Ἀλλ' οὐδεὶς ὅμως προσεδόκα, ὅτι θὰ τὸν προσεκάλει νὰ ἔλθῃ εἰς Βερολῖνον. Νέα καὶ αὕτη ἐνδειξίς τῶν διαθέσεων τοῦ μονάρχου πρὸς τὸν πρῶτον παντοδύναμον ἀρχικαγκελλάριον τῆς αὐτοκρατορίας.

Η ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΚΟΥΨΙΝΑΣ

Ἡ ἐκθεσις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὁποίαν συνέστησεν ἡ Σκουψίνα ἵνα μελετήσῃ τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν δίκην τῶν μελῶν τῆς πρῶτης κυβερνήσεως τῶν φιλελευθέρων ἀποφαίνεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ἀβακούμοβιτς παρεβίασε τὸ Σύνταγμα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δικαιώματά τῆς Σκουψίνας τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας κατὰ συνέπειαν ἀποδέχεται τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν ὑπουργῶν.

Ἐν δὲ τῇ τύπῳ ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ τοῦ πρῶτου ἀντιβασιλέως Ριστίτς διαμένοντος ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ οὗτος δηλοῖ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην πάντων τῶν διαπραχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὅτι ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ρίβαρτσ, ἄλλως ἐξετέλεσε τὰς διαταγὰς του.

ΤΑ ΕΝ ΣΑΜΩ

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς Σάμον τοῦ ἡγεμόνος Καραθεοδωρῆ κατὰ τὰς ἐκείθεν πληροφορίας σχετικὴ τάξις ἐπανήλθεν ἐν τῇ νήσῳ τὰ δὲ εἰς ἄκρον ἡρεθισμένα πνεύματα τῶν κατοίκων κατηνύσθησαν. Ὁ ἡγεμὼν ἐδέχθη πολλοὺς ἐκ τῶν προκρίτων οἵτινες ἐξέθηκαν αὐτῷ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων, διετάχθησαν δὲ αἱ συλλήψεις τῶν πρωταιτίων διὰ τὰς γενομένας ταραχάς. Ὁ Σουλτάνος τρέφων μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ ἡγεμόνος ἤς δείγμα εἶνε καὶ ἡ γενομένη αὐτῷ ἐσχάτως παρασημοφορία ἀναμένει παρ' αὐτοῦ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως ἐν τῇ νήσῳ. Φόβοι ὅμως ὑπάρχουσι μὴ ἐκ τῶν γεννησομένων συλλήψεων καὶ τιμωριῶν, αἵτινες ἀναμένουσιν τοὺς πρωταιτίους τῶν ταραχῶν, ἐξαρθῶσιν ἐτι περισσότερον τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων καὶ συμβῶσι χρεῖονα τῶν ἐσχάτως γενομένων ἀτακτημάτων.

Εν Βάρνη τη 16 Αυγούστου 1893.

Η ΧΟΛΕΡΑ Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Τό κύριον της ημέρας ζήτημα περί τοῦ ὁποῖου οἱ πάντες ἀσχολοῦνται, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, κορασίδες καὶ πᾶσα ἡ ἀθάνατος καλουμένη ἡλικία, εἶναι ἡ ἐξάπλωσις τῆς βροτολογίου νόσου ἀνά πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Νέα κρούσματα καθ' ἐκάστην καὶ νέοι θάνατοι ἀναγράφονται ἐν τοῖς χολερικοῖς δελτίοις τῶν ὑπὸ τῆς φθοροποιῦ καὶ ἐπαράτου νόσου λυμαινόμενων Κρατῶν, δύνανται τις δὲ μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἰπῇ ὅτι αἱ μόνα ἀπρόσβλητοι χώροι ἐν αἷς ἄκρα ἐπικρατεῖ ὑγεία χάρις εἰς τὰ σύγχευα καὶ δραστήρια μέτρα τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν εἶναι, ἡ Ἑλλάς ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Σερβία.

Ενεκεν τοῦ κακοῦ πανταχόθεν ἐσμεν ἀποκλεισμένοι καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Στρατιωτικῇ ζῶνι περιβάλλει πανταχόθεν τὴν Βουλγαρίαν, αἱ διὰ θαλάσσης συγκοινωνίαι σχεδὸν διεκόπησαν τελοῦμεναι ἀνὰ δεκαπενθημερίαν, οὕτως ὥστε λίαν βραδέως λαμβάνομεν γνῶσιν τῶν συμβαινόντων περὶ ἡμᾶς, ἀλλ' εἰς οὐδὲν λογίζομεθα τοῦτο, ἀρκεῖ νὰ ἀποδιώκηται τὸ γενικὸν καὶ ἀνθρωποκτόνον φόβητρον, ἀρκεῖ νὰ ἵσταται μακρὰν ἡμῶν, ἀρκεῖ νὰ μὴ μᾶς πλησιάσῃ.

Ὡς ἐκ τῶν ἐπιβληθεισῶν πανταχόθεν καθάρσεων περὶ τὰ τριάκοντα πλοῖα καὶ ὅσα ἀτμόπλοια ἐκ διαφόρων μερῶν τελοῦσι τὴν νενομισμένην καθάρσιν αὐτῶν καὶ ἀπολύμανσιν ἐν τῇ τῆς πόλεως λοιμοκαθαρητικῇ παρὰ τὸν Γαλατᾶν, ἡ ὑγεία δὲ τῶν ὑπὸ καθάρσιν τελούντων εἶναι εὐάρεστος.

Εν τούτοις ἂν καὶ πανταχοῦ τῆς ἡγεμονίας ἐπικρατεῖ ἄκρα ὑγεία, ἂν τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ληφθέντα ἀξιώματα μέτρα ἀρκούντως καθυστεροῦσιν ἡμᾶς, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς πανταχόθεν μᾶς περιβάλλει καὶ ἀπειλεῖ τὴν πολυτίμον ἡμῶν ὑπαρξιν ὀφειλόμεν ἅπαντες ἵνα μὴ καθυδρωμέν ἐπὶ ῥόδων, ἀλλὰ νὰ ἐπιμελώμεθα τῆς ὑγιεινῆς ἡμῶν καταστάσεως, φροντίζοντες ἕκαστος νὰ τηρῇται ἡ δέουσα ἐν ταῖς οἰκίαις ἡμῶν καθαριότης, νὰ ἐφαρμόζωνται δὲ πάντα τὰ προφυλακτικὰ ἀπὸ

τοῦ ἀμελιέτου ἐχθροῦ μέτρα περὶ ὧν οἱ ἐντεταλμένοι τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἐγκαίρως ἐφρόντισαν νὰ μᾶς πληροφορήσων.

Αἱ ἐντυπώσεις τῶν διαφόρων ἱατρῶν περὶ τῆς κατὰ τμήματα καταστάσεως τῆς πόλεως μᾶς ὑπὸ ἔποψιν καθαριότητος, εἶναι ἀρκούντως ἐνθαρρυντικαί. Οὐχ ἥτιον ὑπάρχουσι καὶ τινὰ τμήματα καὶ ἰδίαις ἀπόκεντρα μέρη εὐρισκόμενα ἅτινα διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς μάλλιν ἀνθυγιεινὰς συνθήκας, διότι ἐκτὸς τοῦ πυκνοῦ συνοικισμοῦ, συνειθίζουσιν αἱ οἰκοκυραεῖς νὰ χύνωσιν ἀπὸ τῶν παραθύρων εἰς τὰς ὁδοὺς διάφορα ἀκάθαρτα ὕδατα ἅτινα λιμνάζοντα ἀποφέρουσι δυσωδίαν λίαν ἐπιβλαβὴ τῇ δημοσίᾳ ὑγείᾳ.

Ενεκεν τούτου τὸ δημοκράτειον ὀφείλει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰς ἐν λόγῳ οἰκοκυραεῖς ἀποφύδν δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐργασθῶσι μόνον τῶν διὰ τὴν ὑγείαν τῶν, νὰ ἐπιβάλῃ, λέγομεν, τὸν τακτικὸν καθαρισμὸν τῶν οἰκῶν καὶ λοιπῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν νὰ διπλασιάσῃ δὲ τὰ δημοτικὰ κάρρα εἰς βαθμὴν ὥστε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ μένωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκτεθειμένα ἀκαθαρσίαι καὶ λοιπὰ ἀναπτύσσοντα τὰ συνήθη μιάσματα.

Εν γένει τὰ μέτρα τοῦ δημοκράτειου μᾶς εἶναι ἄξια ἐπαίνων, ἀπαιτεῖται ὅμως περισσότερα προσοχὴ καὶ ἐπιβλεψὶς πρὸς αὐστηράν αὐτῶν ἐφαρμογήν.

Σ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΤΑΤΟΙΟΝ

Απὸ τῆς νυκτὸς τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς ἐπομένης ἑσπέρης φοβερά πυρκαϊὰ ἐλυμαίνετο τὰ παρὰ τὴν Δεκελειαν δάση, μεγάλας ἐπενεγκούσα καταστροφάς. Τὸ πῦρ ἤρξατο, ἄγνωστον πῶς εἰσέει, περὶ τὴν 1½ ὥραν π. μ. ἀπὸ τοῦ δάσους τῶν κληρονόμων Φινλεῦ καὶ περὶ τὴν 3ην πρωινήν ὥραν μετεδόθη εἰς τὸ βασιλικὸν δάσος Μπάφι, ὅπερ κεῖται εἰς τὸν δῆμον Αχαρνῶν καὶ ἐδαρῆθη εἰς τὸν Βασιλέα ὑπὸ τοῦ Εθνικοῦ τὴν 22 Φεβρουαρίου 1877, πρωθυπουργόντος τοῦ ἀειμνήστου Α. Κουμουνδούρου. Τὸ δάσος τοῦτο, συνιστάμενον ἐκ πευκῶν, ἀλλὰν ἀγριοδένδρων καὶ θάμνων καὶ περιλαμβάνον ἀκαλλιεργήτους καὶ καλλιεργημένας γαῖας καὶ λιβάδια, ἔχει ἔκτασιν 15,567 στρεμμάτων καὶ 785 περίπου μέτρων. Οἷα δ' ἔχει τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ Τατοῖου, ἐρείπια ναοῦ τινος, διαφόρους ὁδοὺς, χεῖμαρρόν τινα καὶ τὴν θέσιν Ορόσημα.

Τὸ πῦρ μεταδοθὲν ὡς προείπομεν περὶ τὴν 3ην π. μ. ὥραν καὶ εἰς τὸ δάσος Μπάφι κατὰ τὴν θέσιν Κεραμίδι κάτωθι τοῦ χωρίου. Βίλλια, ἔλαβε ταχέως μεγάλας διαστάσεις ὑπὸ τὴν ὀρμὴν τοῦ πνέοντος ὀρηκτικατοῦ ἀνέμου. Ἐπὶ τόπου προσέτρεξαν οἱ χωρικοί, ἀλλοὶ ἐργάται καὶ οἱ τῶν ἐν Τατοῖῳ Ἀνακτόρων ὑπάλληλοι,

ἀλλ' ἀδύνατον νὰ καταστέλωσι τὴν ὀρμὴν τοῦ πυρός. Περί τὴν 7ην πρωινήν ὥραν ἐπευσε ἐπὶ τόπου ὁ βασιλεὺς Ἀττικῆς κ. Κηρόκος μετὰ δασοφυλάκων καὶ χωροφυλάκων καὶ μετ' ὀλίγον ὁ ἀγροτικὸς ἀστυνόμος κ. Σκοτῆς μετ' ἀγροφυλάκων. Τὸ πῦρ ἐξελοχθεὶ ὀρηκτικῶς καταστρέφον πᾶν τὸ προστυχόν. Ὁ Διάδοχος ἐκ τῶν πρώτων ἐκ Τατοῖου ἐπευσε ἐπὶ τόπου καὶ ἐδίδου τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς. Τὸ Μπάφι ἀπέχει μίαν ὥραν καὶ πλέον τῶν ἐν Τατοῖῳ βασιλικῶν ἀνακτόρων.

Περί τὴν 9ην δὲ π. μ. ὥραν δι' ἐκτίκτον ἀμαρτολογίαν τοῦ σιδηροδρόμου μετέβησαν εἰς Κηφισίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δεκελειαν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν κ. Πάλλης καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας. Ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ σταθμῇ ὁ κ. ὑπουργὸς συνήντησε κατελθούσαν ἐκ Δεκελείας τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλισσάν, παρ' ἧς ἐμαθε τὰς πρώτας λεπτομερείας περὶ τῆς καταστροφῆς. Ἐκ Δεκελείας μετέβησαν περὶ εἰς ἀπόστασιν 1¼ ὥρας μέχρι τοῦ μέρους ὅπου ἐξηκολοῦται τὸ πῦρ νὰ νύμναι τὸ δάσος. Εἰς τὸ παρὰ τὴν Δεκελειαν ρεῖμα εἶχον τοποθετηθῇ τρεῖς ἀντλίας ἵνα ἐν περιπτώσει προσεγγίσεως τοῦ πυρός πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δάσους καταστέλωσαν αὐτό. Μετ' ὀλίγον κατέφθασαν καὶ 80 πυροσβέσταί καὶ χωροφυλάκες σταλέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, οἵτινες ἀνοίγοντες διόδους ἐντὸς τοῦ δάσους δι' ἀποκοπῆς τῶν δένδρων καὶ θύμων προσεπάθουν νὰ περιορίσουν τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ πυρός, ὅπερ εὐτυχῶς ὁ πνέων σφοδρότατος ἀνέμος διηύθυνεν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους πρὸς τὰς γυμνὰς ἀκαλλιεργήτους γαῖας ἐνθα δὲν ἐδρίσκε τροφήν.

Περί τὴν ἑσπέραν κατάρθωσαν νὰ τὸ περιορίσουν εἰς μίαν μόνον πλευρὰν τοῦ δάσους, ἀφ' ὅπου πλέον εἶχε καταστρέφει ἑκαστὴν 5 ὥρων περιμέτρου ἀποφράσαν περὶ τὰς 20 χιλιάδας δένδρων τῇ βοήθειᾳ τῶν χωρικῶν, τῶν δασοφυλάκων καὶ στρατιωτῶν καὶ τῶν θραδύτερον ἀπεσταλέντων 100 καὶ πλέον ναυτῶν μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ ἐπὶ τὰς ὁδηγίας ἀξιωματικῶν, ἀναχωρησάντων περὶ τὴν 4ην π. μ. ὥραν, περὶ τὴν ἑσπέραν δ' ἐστάλησαν καὶ ἑτέροι 50 ναῦται. Ἀλλὰ περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν κατ' ἃ ἡγγέλθη τηλεφωνικῶς τὸ πῦρ κατεσβέσθη ἐντελῶς.

Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Σήμερον περὶ τὴν 10-ην π. μ. διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ ἐκ Σαζουπόλεως ὁμογενοῦς κ. Κ. Θεοφάνιδου «Ἐνωσις» ἀνεχώρησεν ὁ πρωθυπουργὸς ἡμῶν καὶ ἀνθυγεμῶν κ. Σταμπολῶφ εἰς Πύργον, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Γραϊκῶφ καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Ἰβάνωφ. Μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου συνώδευσαν αὐτοὺς ὁ συμπαθὴς νομάρχης, ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ ἀστυνόμος Βάρνης. Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας παρίστατο ἱκανὸν πληθὸς εἰ καὶ ἡ ἀναχώρησις ἐγένετο

ὅλως ἀνεπισήμως. Πιστεύομεν δὲ μετὰ τινῶν ἡμερῶν διαμονὴν ἐν Πύργῳ θὰ ἐπανέλθωσιν οἱ ὑψηλοὶ ξένοι τοὺς ὁποίους φιλοξενεῖ ἡ Βάρνα κατ' ἔτος.

Δι' ἡγεμονικοῦ ο' καζίου ἐν τῇ νέῃ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἐν Σοφίᾳ παρέχεται ἐπιχορήγησις 2,100 λ διὰ τὰ τουρκικὰ σχολεῖα ἐν ταῖς ἐξῆς πόλεσι καὶ χωρίοις: εἰς τὴν τουρκικὴν κοινότητα Βράτσης 400 λ. βα τοῦ Λάφμ 800 λ. Ρεζίνα (Καζανλίκου) 200 — Ταῦτα πάντα κατὰ τὴν «Νοβινῆ».

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν διενναίων φύλλων ἡ «Σβομποδά» ἀναγράφει ὡς θετικὴν τὴν ἐκ Βελιγραδίου εἰδησιν περὶ συνάψεως διαπραγματεύσεων μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας πρὸς συνολόγησιν ἐμπορικῆς συνθήκης.

ΑΡΣΙΣ

Κατὰ τὴν «Β Ζοράν» καταργεῖται προσεχῶς ἡ ἐν Μουσταρᾷ πασσα τριήμερος κάθαρσις.

NEON ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προτοίμαζεν νέον τελωνειακὸν τιμολόγιον.

ΣΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Εδημοσιεύθη νόμος περὶ σημάτων τῶν ἐργοστασίων: οἱ εἰσάγωγες ὀφείλουσιν νὰ ἐγγράφωσι τὰ σήματα αὐτῶν πρὸ τοῦ προσεχούς μηνὸς Αυγούστου, ὅστις εἶναι ἡ τελευταία προθεσμία μετὰ τὴν τῆς 1-ης Μαΐου 1893.

ΤΙ ΤΟ ΠΡΑΚΤΕΟΝ

Οἱ ἀποστολεῖς ἐμπορευμάτων δέον νὰ ἐφοδιάζωσιν αὐτὰ διὰ σήματος Βουλγαρικοῦ ἐργοστασίου νὰ προσέχωσι δὲ ἵνα τὸ σῆμα τοῦτο ἡ ἰδιοκτησία ἐμπορίου, ἀλλὰς τὰ βουλγαρικὰ τελωνεῖα ἤθελον ἀποποιηθῇ τὴν εἰσοδον.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ

Ἡ κυβερνήσις ἐχορήγησεν εἰς τὸ δημοκράτειον Σοφίας πίστωσιν 5 ἑκατομμ. πρὸς διακόσμησιν τῆς πόλεως κατασκευὴν διαρύγων ὀχέων ηλεκτρικοῦ φωτισμοῦ, καὶ τὴν ἀνέγερσιν δημαρχείου καὶ θεάτρου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Αἱ εἰσαγωγαὶ ἀνέρχονται μέ-

(27) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (27)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Α.

(συνέχεια)

— Ὁ ἄνθρωπος! ὁ ἀποτρόπαιος! Πῶς δύναται νὰ τολμήσῃ τοιοῦτόν τι, νὰ ἐλπίσῃ ἐκ μέρους μου τοιοῦτόν τι! Ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἀγαπᾷ, ἡμπορεῖ νὰ γυμνευθῇ, ἂν θέλῃ, ἀλλ' ὅχι μὲ τὰ

χρήματά μου! Ὡ, μέχρι τοῦδε τὰ ἐκατομμύρια μου ἦσαν δι' ἐμὲ ἀδιόφορα ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε δὲν μοι εἶνε τοιαῦτα, διότι δύναμαι ν' ἀποκρούσω τὴν ἀναιδῆ ταύτην ἀπαίτησιν!

— Ἀσπλάχων πλάσμα! ἀνέκραξεν ἡ κυρία δασάρχου παροργισθεῖσα.

— Ἀσπλάχων πλάσμα; ἐγώ; θὰ εἴπω καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἀποθανόντα θείον θὰ διακηρύξω εἰς τὸν τάφον του, ποῖος προσηνέχθη ἀσπλάχων; σεις, σεις πρὸς ἐμέ!

— Χωρὶς ἀμφιβολίαν ἐτρελλάθη! ἐψιθύρυσεν ἡ χήρα δασάρχου χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ τι.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Μαρίας ἀπῆστραπτον, αἱ παρειαὶ τῆς ἐπύρεσσον, τὰ χεῖλη τῆς ἐτρεμον, ὅλον τὸ σῶμα τῆς ἐσειετο. Ἐπὶ τέλους, ἐβλεπέ τις πόσον αὐτὴ ἦτο ἐμπαθής. Μὲ μετεχειρίσθητε

μὲ ἓνα τρόπον, ὅποιον ὁ πατήρ μου οὐδὲ νὰ φαντασθῇ ἠδύνατο. Διότι ἂν ποτε ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ ἰδέαν περὶ τοῦ τρόπου σας, θὰ προετίμα νὰ μὲ ἐμπιστευθῇ εἰς πάντα οἶον δῆποτε ἄνθρωπον τοῦ βουνοῦ ἢ εἰς χεῖρας σας. Κρίμα εἰς τὴν δυστυχὴ νεότητά μου! Ταῦτα λέγουσα ἐθλίψε τὰς χεῖράς τῆς ἐπὶ τῶν πυρεσσόντων ὀφθαλμῶν τῆς. Κρίμα εἰς τὰ μαῦρα καυμένα νεύρα μου! Κατήντησα εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν μόνον καὶ μόνον ἐνεκα τῆς ἐλεεινῆς νεότητός μου.

— Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τολμᾷς νὰ μοι εἴπῃς! εἶπε στενάζουσα ἡ χήρα δασάρχου. Δόξα τῷ θεῷ, διὰ τὸ ὅτι εἶμι δὲν θέλει νὰ ἡξεύρῃ τίποτε δι' αὐτὸ τὸ ἀχάριστον πλάσμα!

Ἡ Μαρία ἀκούουσα τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις δὲν ἠδύνατο ν' ἀναπνεύ-

σῃ καὶ ἐνόμιζεν ὅτι θὰ πνιγῇ. Βάρος τι θερμὸν ἀνῆρχετο ἀπὸ τῆς καρδίας μέχρι τοῦ λάρυγγός τῆς καὶ τῆς ἀφήρει τὴν ἀναπνοήν· θέλω νὰ φύγω μακρὰν ἀπὸ σᾶς! ἀνέκραξε τρέμουσα ὅπ' ὀδύνης καὶ ἀγανακτήσεως. Μοι εἶνε ἀδιάφορον πρὸς ποῦ καὶ πρὸς ποῖον. Προτιμῶ νὰ εἶμαι παντοῦ ἄλλου ἢ πλησίον σας! δὲν εἶμαι οὔτε τρελλή, οὔτε ἀγνώμων καὶ ἀσπλάγχνος, ἀλλ' ὅταν συλλογισθῶ πόσῳ εὐτυχὴς εἶνε ἡ Γερτρούδη ἔχουσα μίαν τοιαύτην μητέρα καὶ συγχρόνως σκεφθῶ ὅποια ὑπῆρξας σὺ πρὸς ἐμέ.

— Κάμε ὅ,τι ἀγαπᾷς! ἀνέκραξεν ἡ κυρία δασάρχου δυσανεσθηθεῖσα. Ἀλλ' ὁ πατήρ σου διέταξεν ὅπως μέχρι τῆς ἐνηλικιωτικότητός σου μένης ὑπὸ τὴν προστασίαν μου.

— Τὶ θὰ πῇ τοῦτο διέκοψεν ἡ Μα-

χρητῶν 70 ἑκατομμ. ἐν τῇ 1886 ἀνῆρχοντο εἰς 50 ἑκατομμ. καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ μέχρι τῶν 80 ἑκατομμ. ἐν τῇ 1886 εἰς 60

Ἡ Αὐстроουγγαρία ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ ἐμπορίᾳ πλεῖον τῶν 40 ο)ο τοῖς ἑκατόν.

Καίτοι ἡ Βουλγαρία εἶνε κράτος γεωργικόν (τὰ 2)3 τῶν κατοίκων καταγίνονται εἰς τὴν γεωργίαν (ἡ βιομηχανία κυρίως εἰπεῖν ποιεῖ μεγάλας προόδους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργοστασίων ἀνῆλθε ἀπὸ τοῦ 1888 μέχρι τοῦ 1891 ἐκ 13 εἰς 27 ἐργοστάσια.

ΤΡΙΑ ΘΥΜΑΤΑ

Χθὲς ἐν τῇ νέᾳ καλουμένῃ συνοικίᾳ, ἐν τῇ Πέρσης τις οἰκοδομητικῇ ἐν τῇ νεοδημητῶν αὐτοῦ οἰκίᾳ κατεγίνετο σκάπτων τὸν κήπὸν του, αἶφνης ἐγένετο ἐκεῖ που ἐκρηγξίς ὑπογείου τινὸς ὀχετοῦ, ἐν τῇ ὁ δυστυχὴς πεσὼν ἔμεινεν ἀπνεύς ἐξ ἀσφυξίας. Δύο ἕτεροι παρατυχόντες ἐκεῖ φίλοι του ἔσπευσαν εἰς βοήθειάν του, ἀλλ' ἀμρότεροι ἐξήχθησαν ἀναίσθητοι. Παραπεμφθέντων δ' αὐτῶν εἰς τὸ νοσοκομεῖον διεπιστώθη ὁ θάνατος τοῦ πρώτου, ὁ τρίτος συνῆλθεν ἐν τῇ ὁ δεύτερος διατελεῖ ἐν λιθαργίᾳ μικρὰ παρέχων σημεῖα ζωῆς. Τὸ γεγονός πρῶτον ἐν τῇ πόλει μας προὐκάλεσεν ἱκανὰ σχόλια.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Συνιστῶμεν εἰς τὰς ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνίδας οἰκογενεῖας τὸ πολύτιμον περιοδικὸν τῶν ἐργασιῶν καὶ διαφόρων σχεδίων, τὸ ὁποῖον κατέστη πλέον ἀπαραίτητον διὰ τὰς ἀνεπτυγμένας οἰκογενεῖας, δηλ. τὴν «Φιλόκαλον Πηνελόπην», ἐν τῇ ὁποίᾳ βλέπετε κατὰ τι πρωτότυπον, κατὰ τι καλλιτεχνικόν, κατὰ τι ὡραῖον. Τὸ περιεχόμενον μάλιστα τοῦ τελευταίου φύλλου εἶνε θαυμάσιον.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ.

Μέχρι τινὸς ἐπιστεῦομεν ὅτι οἱ τέως ἐν τοῖς κοινοτικοῖς πράγμασι ἀσχολούμενοι συναισθανθέντες τὴν ἰδίαν ἀδυναμίαν εἶχον σταθεράν ἀπόφασιν ὥπως παραχωρήσωσι τὰς ἐδρας αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλους ὁμογενεῖς. Τὰ πράγματα ὅμως δυστυχῶς διαψεύδουν τὴν περὶ αὐτῶν σχηματισθεῖσαν καλὴν ἰδέαν, διότι καὶ μετὰ τὴν παραιτήσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων Δημογερόντων

ἐξακολουθοῦσι νινὲς διασπείροντες ἀνύπαρκτα ἐπὶ τῇ σκοπῇ τοῦνᾶ ἀκυρώσωσι τὴν γενομένην ἐκλογὴν διὰ τῆς διὰ παντοίων μέσων προκαλουμένης παραιτήσεως νέων τινῶν Δημογερόντων.

Ἐστῶσαν βέβαιον ὅτι θὰ τοῖς διαμφισβιτήσωμεν μέχρι τέλους τὴν τοιαύτην αὐθαίρεσιν ἐπὶ τῇ βασει τοῦ δικαίου καὶ τοῦ περὶ ἐκλογῶν παραδεδεγμένου κανονισμοῦ οἱ ἐπιλαχόντες εἶνε οἱ νόμιμοι διάδοχοι τῶν παραιτηθέντων τριῶν Δημογερόντων. Ἀς μὴ γεννώσι ζητήματα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν στενῇ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς ἐρατεινῆς καὶ σεμνῆς δεσποινίδος Στεργιανῆς Νικολάου (Μανταγκιόζη) μετὰ τοῦ καλοῦ καὶ εὐπολήτου νέου καὶ φίλου ἡμῶν κ. Νικολάου Μ. Ασθενεΐδου ἀδελφοῦ τοῦ γνωστοῦ καὶ διαπρεποῦς καθηγητοῦ κ. Αλεξάνδρου Μ. Ασθενεΐδου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Στενῆμαχου

Τὴν προπαραελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν τῇ ρωμαντικῇ καὶ περιβλέπτῃ ἱστορικῇ μονῇ Βατοκόβου οἱ ἀρραβῶνες τῆς χρηστῆς καὶ εὐηγμένης δεσποινίδος Ελένης Καμπάνη μετὰ τοῦ καλοῦ νέου κ. Αντωνιάδου, τῆς μὲν διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου, του δὲ διδασκάλου τοῦ σχολαρχείου. Τὰ μνηστρα ἠυλόγησεν ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς ὁσιώτατος Μακάριος μετὰ τοῦ προηγουμένου κυρ Κωνσταντίνου, παρισταμένων πασῶν τῶν ἐκεῖ διερχομένων τὸ θέρος πολυπληθῶν οἰκογενειῶν καὶ πολλοῦ ἄλλου πλήθους, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ ἐν Φιλίππουπόλει Γάλλος πρόξενος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ὁθωμανικῆς Τραπεζῆς μετὰ φίλων των παρενρεθέντες καὶ συμμετασχόντες τῆς φαιδρίας καὶ χαρμοσύνης τελετῆς. Εὐθυμῶς ἀδιάπτωτος, καὶ χορὸς ζωηρὸς ἐπηκολούθησαν τὴν τελετὴν καὶ παρετάθησαν πολλὸν πέραν τοῦ μεσονηκτίου. Τῇ εὐέλπιδι ζεύγει τῶν μνηστευθέντων, τῇ ἀπολαύοντι τῆς ἀμεριστός συμπαιδείας συμπάσης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας εὐχόμεθα ἐκ καρδίας σὺν τῇ ταχείᾳ στέφει

πᾶσαν ἀνθρωπίνως δυνατὴν εὐτυχίαν, ἀρμονίαν καὶ πλήρωσιν τῶν χρυσῶν ὀνείρων των.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Κατὰ τὰς διαβιθασθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πληροφρορίας ὁ τρυγητὸς τῆς σταφίδος ἐγενικεύθη εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας. Ὁ συνεφώδης καιρὸς διεσκαδάσθη βροχὴ δὲ νέα οὐδαμοῦ ἔπεσε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἡ ποσότης τῆς σταφίδος εἶνε πολὺ ἀνωτέρα τῆς περὶ τὴν ἡμετέραν ἀρίστη.

Ὁ ἐν Βόλφ ἄγγλος πρόξενος κ. Ελλιστ Μέρλινγκ καταγινόμενος εἰς ἀστρονομικὰ παρατηρήσεις ἀνεκάλυψε νέον πλανήτην ἄγνωστον εἰς τοὺς ἀστρονόμους. Κατὰ περιέργον δὲ σύμπτωσιν τὴν αὐτὴν ἐσπεραν ἀνεκάλυψε τὸν ἴδιον πλανήτην καὶ ὁ ἐν Παρίσις μέγας Γάλλος ἀστρονόμος Φλαμαρίων.

Τὴν πρωτὰν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀνεχώρησεν ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη, μήτηρ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας. Ἐκ Κορίνθου ἐπέβη τοῦ ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ Ἐκπληξῆς καὶ διηρμήθη εἰς Βρενδῆσιον. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπεχαιρέτισαν τὴν σεπτὴν ξένην ὁ πρωθυπουργὸς καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος δὲν παρέμεινεν εἰς τὰ λουτρά Αἰξ λεμπὲν μετὰ τοῦ βασιλέως ἀλλὰ διηρμήθη εἰς Δανίαν.

Οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργοὶ κκ. Ράλλης καὶ Κριεζῆς μετέβησαν εἰς Χαλκίδα ὅπως μελετήσωσι τὸ ζήτημα τῆς ἐμψυξέως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου καὶ τὴν διακοπὴν τῆς διελύσεως τῶν πλοίων πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκβαθύνσεως. Ἐδρὸν δὲ δικαίαν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐργολάβου μετὰ ἐπιτόπιον μελέτην καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως διακοπῇ ἡ διέλευσις τῶν πλοίων περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου ἀπὸ προηγουμένως εἰδοποιηθῶσιν αἱ διάφοροι ἀτμοπλοῖαι καὶ ἐταιρίαι.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Κόρπας μεταβὰς εἰς Ναύπλιον ἐπεσκέφθη τὰς αὐτῆς φυλακὰς, τὸ φρούριον, τὰς φυλακὰς Παλαμηδίου

τὸ ὀπλοστάσιον καὶ τὸ ἐπιθαλάσιον φρούριον Μπουτζί ἐνθα τοῦ λοιποῦ θὰ γίνωνται αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κατὰ τῆς χολέρας

Ὁ ἐν Βερισχόφεν ἀπὸ τινος περιώνυμος κατὰ τὴν ἰδιόρρυθμον ὑδροθεραπευτὴς καὶ ἰατρὸς Αἰδύς Κνάιτ διδὲν περὶ χολέρας τὰς ἐξῆς ὑποθήκας.

«Δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλωμεν ἀποτόμως καὶ διὰ μιᾶς τὸν τρόπον τῆς διαίτης ἡμῶν εἰς τὴν πρώτην κραυγὴν τοῦ φόβου, οὐδὲ νὰ μεταχειρισθῶμεθα οἰονοευματώδη ποτὰ, κονιάκ, βαρεῖς ἐρυθροὺς οἶνους καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξασθενούντας τὸν στόμαχον, ὅστις εἶναι τὸ κυριώτερον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν τῆς νόσου. Ὅτε διὰ τοῦ ὅπου καὶ τῆς ταννίνης καταβάλλεται τὸ μῖασμα, ὡς νομίζουσι τινὲς τῶν ἰατρῶν πᾶσα φροντίς πρέπει ν' ἀποβλέπῃ πρὸς ἀποδιώξιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφιδρώσεως. Τοιαύτην δὲ σημασίαν δίδει εἰς τὴν ἐφιδρώσιν ὥστε λέγει: «Ὁ ἐφιδρώσας χολερικός ἐσώθη· ὁ δὲ μὴ ἀπώλετο ἀμετακλήτως!» Καὶ συμβουλεύει τὸν ἐξῆς πρὸς τοῦτο τρόπον:

«Λαμβάνομεν χονδρὸν ἐριοῦχον, ὁπερ ἀναδιπλούμεν 5—6κις, βυθίζομεν ἐντὸς βραστοῦ ὕδατος καὶ ἐπιθέτομεν ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς κοιλίας τοῦ ἀσθενοῦς ὅσον δύναται νὰ ὑποφέρῃ αὐτὸ θερμὸν, ἐνφ' συγχρόνως κατακλίνομεν αὐτὸν ἐπὶ σινδόνος βεβρεγμένης διὰ θερμοῦ ὕδατος. Ἐν διαστήματι 20—25 λεπτῶν ἡ ἐφιδρώσις ἐπέρχεται, αἱ δὲ ἐπιθέσεις ἐξακολουθοῦσι μέχρι τελείας καταπύσεως τοῦ ἐμετοῦ καὶ τῆς δυσκαμψίας. Ἐπίσης διδομεν ἐσωτερικῶς εἰς τὸν ἀσθενὴ γάλα μετ' ἀρεψήματος μαράθου διὰ κοχλιαρίου καὶ ὅσον δυνατόν ἐν θερμῇ καταστάσει».

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου λέγει, κατὰ τὸ 1855 ἔσωσεν ἐκ Ὄξβοργκ ἐκ 41 χολερίων τῶν τοῦ 40, ἥτοι δὲν κατάρθωσε νὰ σώσῃ μόνον ἓνα, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μητέρα!

Τὸ Δρᾶμα

Απὸ τινων ἡμερῶν συγκινεῖ τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν οἰκογενειακὸν δράμα. Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5 Ἀυγούστου οἱ ἐκ Λοιδωρικίου ἀδελφοὶ Ἀντώνιος καὶ Ἰω. Λουκόπουλοι, ὁ πρῶτος διανομὸς τοῦ τηλεγραφείου, καὶ ὁ δεύτερος ὑπηρετὴς καφενείου ἀπῆγαγον τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν εἰς τὴν θεατρὸν Γουδῆ καὶ ἐκεῖ ἐξεδέκησαν τὴν οἰκογενειακὴν τῶν τιμὴν. Ὁ νεώτερος ἀδελφὸς κατέφερε κατὰ τῆς ἀδελφῆς του, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα Θεοπίστη, δωδεκάκις τὴν μάχαιράν του. Ἡ χεὶρ του ὅμως ἔτρεμεν ἐξ ἐννοήτου συγκινήσεως καὶ τὰ κατανεχθέντα τραύματα, ἐκτὸς ἐνός, ὑπῆρξαν ἐλαφρὰ καὶ ἀκίνδυνα. Τὸ ἐν ὅμως τοῦτων ἦτο διαμπερὲς καὶ κατέστησεν ἀνάσθητον τὴν Θεοπίστην. Ὁ ἀδελφὸς ἐνόμισεν ὅτι τὴν ἐφόνευσεν καὶ ἀνεχώρησεν ἀρήσας αὐτὴν ἐκεῖ αἰμόφυρτον.

Ἡ ἱστορία τοῦ δράματος εἶναι ἀληθῶς θλιβερά. Ἡ νεὰ κόρη προσέβαλε τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν, ἔξη δὲ ἐν χαμαιτυπιῇ. Οἱ δύο ἀδελφοὶ βαρέως φέροντες τὴν προσβολὴν, ἀνεξήγησαν πανταχοῦ τὴν ἀπίστον ἀδελφὴν καὶ ἐξέτελεσαν προχθὲς τὴν νύκτα τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκδικήσεως, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ πολλοῦ ἐμελέτων.

ρία μικρῶς διὰ νὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇς ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ σὲ καὶ τὸν υἱόν σου τὰ χρήματα τῆς συντηρήσεώς μου.

— Ὡ, πανάγαθε θεέ! ἀνεστέναξεν ἡ κυρία δασάρχου, μολοντοῦ εἶχεν ἀπόφασιν στερεάν νὰ διεκδικήσῃ πάντα τὰ χρήματα τῆς συντηρήσεώς της μέχρι τῆς ἐνηλικιωτικῆς της. Καὶ τὴν κόρην αὐτὴν τὴν ἐθεώρουν ὡς ἐντροπαλήν! Σοὶ ἔχει μίαν γλῶσσαν ὡς δίκον μαχαίρι.

— Αὐτὰ ὅλα νὰ τὰ πῇς εἰς τὸν υἱόν σου ἀνέκαξεν ἡ Μαρία καὶ τώρα τέλος πάντων ἀνέβλυσαν δάκρυα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της, τὰ ὅποια ὅμως τάχιστα ἀπέμαξε. Καὶ ἂν καὶ κατόπιν ἀκόμη τολμήσῃ αὐτὸ, νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ τὸν ὑποτηριζῶ, ἐμὲ, τὴν ἑκατομμυριοῦχον.

— Μοὶ ἔρχονται σπᾶσμοί! ἀνέκραξεν ἡ κυρία δασάρχου χολωθεῖσα. Ἐξω! φύγε, μαῦρο φίδι!

— Μαῦρο φίδι μὲ κάρτατε σεῖς εἶπεν ἡ Μαρία κλονουμένη καὶ σπληνισμένη ἐπὶ τῶν τῆς θύρας παραστατῶν. Ἐπειτα ἔθλησε σπασμωδικῶς τὰς χεῖρας της, ἐσεισθὴ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ ἐγκατέλιπε τὸ δωμάτιον.

Ὁ καθηγητὴς Ριχάρδος Λορὰνν ἤχεν ἐπ' ἀνέλθῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ πανεπιστημίᾳ διδασκαλίας του. Ὁ ὑπηρετὴς ἤνοιξεν τὴν θύραν καὶ οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλουσίως διακεκοσμημένον σπυδαστήριόν του. Τὰ ἐκ δρυὸς ὡραία, τεχνικὰ ἐπιπλὰ του διέχεον ἀνὰ τὸ δωμάτιον λεπτὴν εὐωδίαν, ἐνφ' τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ἦν κεκαλυμμένον μὲ παχὺν τάπητα, καθιστώντα τοὺς ἐπ' αὐτοῦ βη-

ματισμοὺς ἀνεπισημένους. Ἐν τῇ προθαλάμῳ ἔκειντο ἐπὶ διαφόρων τραπέζων ἀνθοδοχεῖα, καὶ ἀνθοδέσμαι, τὰ ὅποια εἶχον ἀποστείλῃ πρὸς τὸν διαπρεπὴ φιλόλογον ἱστορικὸν κυρίᾳ καταμεταγεγενημένῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀποθαυμάζουσαι αὐτόν.

Ὁ καθηγητὴς διήρχετο πρὸ αὐτῶν χωρὶς οὐδὲ κἂν νὰ στρέψῃ πρὸς αὐτὰ τὸ βλέμμα του.

Δὲν παρουσιάσθη ἀκόμη κανεὶς σήμερον ὡς ἀντιγραφεὺς, ἡρώτησεν ὁ καθηγητὴς.

— Μάλιστα κύριε καθηγητά, δύο κύριοι ἀρροσθήσαν. αἱ διευθύνσεις των εἶνε ἐκεῖ.

— Πολὺ καλὰ!

Ὁ Ριχάρδος Λορὰνν ἐξηπλώθη πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ του πρὸ τοῦ γραφείου καὶ ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς του.

Χορδὴ τις τῆς καρδίας του, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐθεώρει ὡς νεκράν, ἤρξατο ἀπὸ τῆς χορὸςπερίδος ἐκείνης ἐκ νέου νὰ ἀντηχῇ. Ἡ ξανθὴ ἐκείνη, ὡραία κεφαλὴ ἐνεφανίσθη ἀπροσδοκῆτως πάλιν καὶ αἰφνιδίως πρὸ τῆς φαντασίας του, τὴν ἐβλεπε κατὰ διάνοιαν. Ἀλλὰ οἱ δαίμονες τοῦ μίσους καὶ τῆς περιφρονήσεως ἀνεξωγογνήθησαν καὶ αὐτὸς ἐκ τούτου ἐν τῇ στήθει του καὶ ὅμως τὸ μαγευτικὸν ἐκεῖνο θέλγητρον.

Ὁ καθηγητὴς ἀνεπήδησε καὶ προσῆλθεν εἰς τὸ παράθυρον, ὁ θόρυβος τοῦ πυρετωδῶς κινουμένου ἐκείνου πλήθους τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ ἡσυχίου δωματίου του.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ἡ τραυματισθεῖσα ἀδελφὴ δὲν ἀπέθανεν ἀμέσως ἐκ τῶν τραυμάτων, ἀλλ' ἠγήρθη καὶ μετέβη εἰς τινὰ πλησίον εὐρισκομένην καλέσθην, ὅπου εἰς ποιμὴν ἐκ Λοιδερικίου ἐπέδρασε τὰς πληγὰς αὐτῆς. Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιήθη κατὰ τὴν νύκτα ὑπὸ τοῦ ἀμαξήλατου, ὅστις μετῴκηκε τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὴν εἰρημένην θάσιν, ὑπῄπνευσε δὲ τὸ ἔγκλημα, μετέβη δὲ ἐπὶ τόπου ὁ ἀστυνόμος κ. Βαλοσαμάκης καὶ παρέλαβε τὴν τραυματισθεῖσαν, τὴν ὅποιαν μετέφερεν εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον. Κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα συνέλαβε καὶ τοὺς δύο ἀδελφοὺς, οἵτινες ὠδηγήθησαν εἰς τὸ Β' ἀστυνομικὸν τμήμα. Χθὲς ὑποβλήθητε εἰς ἀνάκρισιν ἀπολόγησαν τὸ ἔγκλημά των καὶ τὴν αἰτίαν, ἣτις προκάλεσεν αὐτό, προεφυλακίσθησαν δὲ εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Παλαιῦ Στρατιῶνος. Ἡ τραυματισθεῖσα νοσηλεύεται ἐν τῇ Δημοτικῇ νοσοκομείῳ καὶ παρέχει ἐλπίδας ζωῆς, καθόσον, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἐκ τῶν 12 τραυμάτων μόνον τὸ ἐν εἶναι σοβαρὸν καὶ ἐπικίνδυνον.

Τὸ ἔγκλημα πράγματι διεπράχθη κατὰ τρόπον ἀγρίον, ὀφειλομένη ὅμως νὰ κρίνουμεν αὐτὸ μετ' εὐλόγου ἐπιεικείας, ἀποδίδοντες εἰς τὴν αἰτίαν, ἥτις παρήγαγεν αὐτό. Εὐτυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατεῖ ἐτι ὑπερόχως τὸ συναίσθημα τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς καὶ ἀποτελεῖ τοῦτο τὴν κυριωτάτην ἀρετὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτου δὲ ἐνεκα πρέπει νὰ κρίνουμεν πάντοτε μετ' ἐπιεικειᾶς τὰ ἐκ τῆς προσβολῆς τοῦ συναίσθηματος τοῦτου παραγόμενα ἔγκληματα, ὅπως διατηρηθῇ ἰσχυρὸς ὁ δεσμός τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Οφείλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ κοινωνία τῆς πρωτεύουσας οὕτως ἐκρίνε τὸ ἔγκλημα τῶν δύο ἀδελφῶν, οἵτινες ἐν τῇ προσπάθῳ τῆς ἀπίστου ἀδελφῆς διεξεδίκασαν τὴν οἰκογενειακὴν των τιμὴν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι οὕτω θὰ κρίνῃ αὐτὸ τὸ δικαστήριον. Ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ διατελοῦσιν ἐν πλήρει χαλαρώσει, τὰ δικαστήρια πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν ἀνωοῦσι μετὰ χειροκροτήσεων τοὺς ἐνόχους ἔγκλημάτων, αὐτὰ νὰ παράγονται ἐκ λόγων προσβολῆς τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Συνιστῶμεν τοῖς ἀρμοδίους τὴν ἐπισταμένην ἀνάγνωσιν τῶν κάτωθι γραμμῶν.

Κύριε ἐφημεριδογράφε,
Τὸ Σάββατο τὴν παραμονὴν τῆς Παναγίας ἐπέγνα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ μεταλάβω καὶ ἐγὼ σὺν ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ἀφοῦ ἐνίσταυσα. Ἰναι ἐντροπὴ νὰ καφχίετε τινὰς, ἀλλὰ τί νὰ καμῶ ἀφοῦ πλέον δὲν τρέποντε οἱ Παπὰδες μας.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἴπε ὁ παπᾶς μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἤρχισαι νὰ μεταλαμβάνουν ἡ γυναῖκες, κάμποσες ἦτανε διότι ἡ ἀνδρὲς μετάλαβαν προτίτερα, μόνος ἐγὼ δὲν ἤχα προφθᾶσι. Λιποῦμε πολὺ, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κρίψω.

Εφίλαγα τὴ σιγὰ μου, ὅταν βλέπω τοὺς παπὰδες ἀξάφνα ἐλισσόμενοι οἱ ἱερεῖς μας τὰ καθήκοντα τοὺς καὶ δὲν κάμνουν διάκρισι μεταξὺ ἐκκλησίας καὶ καπιτηλίου. διότι ἰσὶά δύο πολὶ σιγὰ πηγύνουν, νὰ σπρόχνουντε σὺν χαμάλαις, νὰ ορίτουντε τὰ ἄγρια βιβλία, τὰ ὅποια ἐμῖς οἱ ἀπλοὶ καὶ ἀγράμματοι τόσο φοβόμεθα, ἔγινε μέσα ἰσὶά θυμῷ μεγάλῳ ταραχῇ καὶ ἰδὼ νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὸ τὸ στόμα ἐνὸς παπὰ ἔμα, τὸ ὅπῳν θὰ θὰ πῇ οἱ, (ἕμῳν Θεῷ μου) ἡ καππάδαις ΔΑΡΤΙΚΑΝΕ. Αὐτὸ κήριε ἐφημεριδογράφε νὰ τὸ γράψῃς μετὰ μεγάλα γράμματα) γὰρ νὰ δῇ οἱ δημογείροντες καὶ ὁ δεσπότης μας, ποῦ ἴνε θεοφοβούμενος ἄνθρωπος καὶ πρέστη νὰ μὴ παραδῇ τῆς τέτις ἄτοπα καμάλιστα ἀντιχριστιανικὰ πράγματα.

Εγὼ τί ἔπρεπε νὰ κάμω παρακαλῶ ἐροτὸ ἔπρεπε ἰ νὰ ξεχάσω τὴν θέσιμον, ἀφοῦ οἱ παπὰδες δὲν διαφέρουν ἀπὸ τοὺς χροτέρους ἀνθρώπους, δευλέγω γὰρ ὅλους τοὺς παπὰδες καὶ νὰ πάρω μέρος ἰσὶόν καθγὰ ἀφοῦ φονάξω καὶ ἄλους ἀπὸ τοναβλόγηρο, ἰνὰ φέγω χορίζνὰ μετὰ λάδο.

Ὁς εφσεβῖς καὶ γνωστικὸς ἄνθρωπος ἔκαμα τὸ δεδτερον τὸ λιπὸν ἐξέτις τὸν Παπὰδον ἔμῃνα ἀμετάλαθος καὶ ἐφίγα ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καταθιμομένος νὰ μὴν πατίσω ἰσὶν ἐκκλησίαν.

συμβούλεψα κατὴν οἰκογενίαν μου νὰ μὴ πάγῃ ποτὲ στήν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ταῦτα κέσας παρακαλῶ νὰ τὰ γράψαιτε σὶν Ὁ δ' ἡ σ σ ὁ ἄντα ἐνκορῆνεται καὶ θάμνε ἰποχρεόσεται.

Ἀνδρὲν ἴνε ἀνάγκη νὰ μὴ γράφετε τὸνομά μου, ἀνθέλεται ὅμοις ὑπορίται νὰ τὸ γράψεται
Σὰς φηλικασπάζομε.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιότιμους κ. συνδρομητὰς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει πρὸ πολλοῦ τῆς β' ἐξαμηνίας νὰ ἐμβάσωσιν ἡμῖν τὰς ἐξαμηνίους αὐτῶν συνδρομὰς ὡς καὶ τὰς καθυστερημένας καθόσον αὐτοὶ εἶναι ὁ μόνος πόρος τῆς συντηρήσεως τῆς "Ὁδησοῦ".

Οἱ ἐν Φιλίππουπόλει καὶ τοῖς διαφόροις σταθμοῖς τῆς Ν. Βουλγαρίας παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσιν αὐτὰς τοὺς κ. κ. ἀδελφοὺς Τσικερδέκη, οἱ δὲ ἐν Στενγμάχῳ τῷ κ. Γ. Μουσαίφ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Printemps
NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco

du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour la SAISON D'ÉTÉ, sur demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Ce
PARIS

Sont également envoyés franco, les échantillons de tous les tissus composant nos immenses assortiments, mais bien spécifiés genres et prix. Tous les renseignements nécessaires à la bonne exécution des commandes, ainsi que les conditions d'expédition, sont indiqués dans le Catalogue. Envoi franco de port jusqu'à destination, de toute commande de 50 francs payée par avance, pouvant être expédiée en un colis postal.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Εἰδοποιούνται οἱ χρωματοπωλῆαι καὶ οἱ βαφεῖς ὅτι πωλεῖται χονδρικῶς

ΠΡΟΥΝΤΖΙΝΑ

Ἡ χρυσοῦς προυντζίνα περιλαμβάνει ἐξ ἀποχρώσεως.

ΧΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τιμαὶ ὠρισμέναι κατὰ τὴν φακτοῦραν τῆς Εὐρώπης.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι ὁ γνωστὸς Λουτρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοῦτητος ἐνοικιασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει λειτουργούσης μετοχικῆς εταιρίας «Καλὴ Τύχη» ἐπισκευασθεὶς καταλλήλως καὶ πλουτισθεὶς διὰ τῶν ἀπαιτούμενων ἐπιτίλων τίθεται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Οἱ προσερχόμενοι δὲ θὰ εὐρίσκωσι πρὸς τοὺς κυριολεπτικὸς ὑπηρεσίαν.

Τὸ σπουδαῖον εἶναι ὅτι καὶ ἡ ποιότης τοῦ νεροῦ ἐδελτιώθη, διότι προσετέθησαν καὶ ἄλλα νερὰ καλλιτέρας ποιότητος.

5—5

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 16 Αὐγούστου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 2.35 Ἀγορὰ , , , 2.75	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	276	50	269	10
» φράγκ. χρ. σὰ	100	..	101	50	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φινρ.	100	..	206	—	205	—
» φράγκ. χρυσὰ	100	..	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100	..	124	35	124	10
» φρ χρυσὰ	100	..	100	50	—	—
Γαλλίας } Βελγίου } φράγκα χρυσὰ	100	..	100	35	—	—
Ἰταλίας } Ελβετ. }	—	—	—	—	—	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1	..	25	48	25	45
» φράγ. χρυσὰ	100	..	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	..	22	90	22	85
» φράγ. χρυσὰ	100	..	100	25	—	—
Σερβίας } Ρουμανίας } φράγκα χρυσὰ	100	..	100	30	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	—	—	—	—	—	—

Ὁ ἐλάχιστος ὁρος διὰ τὰς ἀνω επικρατείας εἶναι 0.50 εκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέδον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρος 2.50 ἐκ

(5) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΟΣ» (5)

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Συνέχεια

Ὁ δικαστικὸς σύμβουλος, ἀνὴρ προκεχωρηκυίας ἡλικίας 5 καὶ λαμπρὸς ρήτωρ, ἐστράφη ἤδη πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ εἶπε, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ μιᾶς ὑποθέσεως, ἥτις ἐξήγειρε πολλὸν θόρυβον καὶ ἤδη προῦξένῃσιν μεγάλῃν βλάβην εἰς μίαν σεβαστὴν οἰκογένειαν, ἡ ὅποια ὅμως κατὰ τὴν πεποιθήσιν του εἶναι πολὺ ἀπλή. Ἐπ' ὀνόματι τοῦ πελάτου του παραδέχεται, ὅτι οὗτος ἐξωμολογήθη τὸν ἑρωτὰ του πρὸς

τὴν Ἀδαν Βέρνερ, πράγματι καθ' ὃν χρόνον αὕτη κατῴκει ἀκόμη ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν γονέων του, ὅτι οὗτος ἐπίσης συντηρήθη μετ' αὐτῆς ἐν Λονδίῳ, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε τῷ ἐπήλθεν ἡ ἰδέα νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐνάγουσαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἢ νὰ συνάψῃ μετ' αὐτῆς γάμον. Αἰφνης παρουσιάζεται τῷ αὐτῇ, ἀφοῦ παρήλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ Λονδίνου καὶ προσπαθεῖ νὰ τῇ ἀναγνωρίσωσι δικαιώματα. Πρόκειται ἐνταῦθα κατὰ τὸ φαινόμενον περὶ ἐκδιασμοῦ. Ἡ ἐνάγουσα θὰ ἔμαθεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ὁ Ρουδὸλφ Βίνδαϊμ ἠρραβωνίσθη μετὰ πλουσίας κυρίας, ἐγνώριζε τὰς σχέσεις του οὗτος προσεποιηθῇ ποτὲ ὅτι τὴν ἡγάπα, καὶ δι' αὐτὸ ἀπεφάσισε αὕτη νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν περιστάσεων τούτων, ἐμφανίζομένη αἰφνιδίως ἐνταῦθα καὶ ἐνεργούσα νὰ τῇ ἀναγνωρισθῇ δικαιώματα. διὰ νὰ λάβῃ ποσὸν τι πρὸς ἱκανοποίησιν. Τὸ

σον ὁ πελάτης μου, ὅσον καὶ ὁ πασίγνωστος καὶ σεβαστὸς αὐτοῦ πατήρ ἦσαν λίαν πρόθυμοι, νὰ ἐξομολώνωσι τὴν ὑπόθεσιν εἰρηνικῶς, ἀλλ' αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ἐναγοῦσης ἦσαν ὑπερβολικαί. Πρὸ παντὸς ἀπῆται τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου τῆς, καὶ ἐπειδὴ, ὡς ἦτο ἐπόμενον, τοῦτο δὲν ἐγένετο δεκτὸν, ἐξήγειρε θόρυβον ἐνεκεν τοῦ ὁποίου ὁ ἀρραβὼν τοῦ Ρουδὸλφου Βίνδαϊμ μετὰ τῆς νεαρᾶς ἐκείνης κυρίας διελύθη· ἡ ἀπόδειξις, ἐφ' ἣς στηρίζεται ὁ διίσχυρισμός τῆς ἐναγοῦσης, εἶναι τοῦτ' αὐτὸ γελοῖον· βεβαίως οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐνάγουσά τις ἔσχε τὸ θράσος νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐν δικαστήριον ὡς ἀπόδειξιν ἐν λευκὸν φύλλον χάριτος, καὶ νὰ διίσχυρισθῇ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἦσαν ποτὲ γράμματα. Παρακαλῶ νὰ ἀπορρίψῃτε τὴν αἴτησιν τῆς ἐναγοῦσης, ἀλλὰ συγχρόνως ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν οἰκογένειαν Βίνδαϊμ προσεγένετο μεγάλη βλάβη,

πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἡ ἐνάγουσα κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον ἵνα βλάβῃ αὐτὴν περισσώτερον, καὶ νὰ τεθῇ αὕτη ὑπὸ καταγγελίαν καὶ νὰ φυλακισθῇ ἐνεκεν δημοσίου δυσφημισμοῦ, ἐνεκεν ἐκδιασμοῦ καὶ ἐνεκεν προσβολῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς, καθ' ὅσον ὑπάρχει ὑποψία κατ' αὐτῆς ὅτι θὰ δραπετεύσῃ, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ἔχει μόνιμον διαμονὴν καὶ κατοικίαν.

Ὁ λόγος οὗτος ἔκαμν κατὰ τὸ φαινόμενον μεγάλῃν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ εἰς τὸ δικαστήριον.

— Ἐχέτε τι νὰ ἀπαντήσητε εἰς τὸν λόγον τοῦ κυρίου νομικοῦ συμβούλου; ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος.

(ἀκολουθεῖ)

